

KERHÉLY

Húsvét

2023. 1. szám

A SZENTENDREI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

MEGÚJULÁS KRISZTUSBAN
ÉLETKÉPEK
MILYEN ZENÉT SZERET ISTEN?
CSENDES HÉTVEGE

KÖNYVAJÁNLÓ
ÜNNEPI ALKALMAINK

Élet - a halál előtt és után

A keresztség által ugyanis eltemettettünk vele a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járjunk. Róm 6,4

"Lehet a halál életprogrammá?" Ma ez a kérdés nem érthető: "Mégis, miért tennénk ilyet?!" hangzik a megdöbbenett kérdés az egyik oldalról, a másik oldalon pedig a halál a szórakozás és kikapcsolódás népszerű kellékévé vált, a napvégi kellemes horrorsorozat-nézés által: "Ugyan miért kérdés ez? A halál is része az életnek, nem?"

A középkori keresztyénség és a szerzetesi kegyesség jelmondatává vált a MM, azaz Memento Mori, vagyis emlékezz a halálra! Szemben a XXI. század jóléti kultúrájával, akkor nem a napi adrenalinfüggés kielégítésére használták a halált, hogy "egy kicsit feldobják az életet", hanem az élet megnyerésére: "Emlékezz rá mindig, hogy az életed mulandó, ezért ragadd meg azt, ami örök: az Istenben való életet! Ne hagyj, hogy bármi eltántorítson ettől!"

Egy bizonytalan világban az ember sokféleképpen csökkentheti a szorongását: van, aki hozzászoktatja magát (pl. a horrorfilmek által), és van, aki kizárja a tudatából (az álomgyár iparcikkei - a zene, a filmek és a sorozatok - erre is kiválóan alkalmasak). Van, aki filozófiai szintre emeli a szorongást, és elmélkedni kezd a „halál problematikájáról”, és van, aki a vallás hagyományos

útját választja, és az eljövendő dicsőség képeivel, a dicsőítés zenéjével szerzi vissza mindennapi békeségét. Úgy tűnik, számtalan választási lehetőségünk van, amellyel kezelni tudjuk a mulandóság miatti szorongásunkat: "minden jó, ami működik".

A Biblia azonban ki-
lóg a sorból, három-
szorosan is. Mind a testi feltámadás üzenetével, mind Jézus feltámadásának történeti tényével, mind pedig ennek egyetemes igényével. Keresztyénként a mi választásunk nem az, hogy a "szorongáscsökkentő piac" vallásos polcairól válogatunk-e, hanem, hogy merünk-e a Biblia által mutatott idegen úton járni és élni.

A bibliai gondolkodásmód szerint a halál nem az élet után következik, az mindvégig jelen van az életünkben is. Mindaz, ami nem Istentől származik, már most is halál. A rákos sejt képe segíthet ennek megértésében: az ugyanis hiába virul, mozog és növekszik, az nem az élet növekedése, hanem a halál "élete" bennünk. De mindez fordítva is igaz a Biblia szerint. Isten belép a halálraítélt világba, hogy az Ő élte éltesen bennünket már most, s majd a halál után ez az élet öltön új testet a feltámadás által. Jézus ezt gyakran illusztrálja a mag képével: "A mag az Isten igéje. Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözüljenek." Lk 8,11-12

Az élet Isten maga. Ezért mondja Jézus: "Én vagyok az út, az igazság és az élet." Jn 14,6 Milyen radikális ez a kijelentés! Aki nem él Jézussal, az nem is él? Aki nem ismeri Őt, az nem ismeri sem az életet, sem az igazságot? És fordítva: aki rá mer állni Jézusra mint útra, az tud csak igazságban élni? Csak és kizárólag Általa jutunk az Atyához? Olyan radikális ez az üzenet, hogy a toleranciára és az ember jóságára és szabad döntési/választási lehetőségére kondicionált gondolkodásunk fel sem fogja, be sem tudja fogadni... Hiába, az élet forrása nem bennünk és nem a világban van, hanem mindenkinek Teremtőjében és Urában, Istenben. Az Ő szava pedig ma is életet teremt, bennünk épp úgy, mint a világ hajnalán, azon a bizonyos hat napon.

Jézus feltámadása éppen ezért nem magyarázatra szoruló állítás, hanem az igazság pillanata. Nem a mi életünk tapasztalatai alapján és nem az emberi értelem előtt kell azt igazolni, hanem fordítva, az Ő élete igazolhatja egyedül a miénket. Jézus ezért hasonlítja önmagát is a maghoz, és ezért hív bennünket is önmagához: "Bizony, bizony, mondom nektek: ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz. Aki szereti az életét, elveszti; aki pedig gyűlöli az életét e világon, örök életre őrzi meg azt. Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálóm is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya." Jn 12,24-26

Lehet a halál életprogrammá? Ha a halál azt jelenti, hogy minden mást veszni hagyok, csak hogy Isten éljen bennem, és én Őneki, akkor igen! De jobb, ha nem a halált nevezzük meg életprogramként, hanem a keresztségünket. Jézus az Ő áldozata által jegyzett el minket az életre, a Vele való közösségre. Viseld örömmel és épp olyan büszkén a keresztségedet, mint egy jegygyűrűt: nem egyedül vagy, nem a magadé vagy! Isten szeretete különböztet és tart meg téged életben és halálban egyaránt!

Harmathy András
lelkipásztor

KEHELY

A Szentendrei Református Egyházközség Kiadványa

Honlapcím: www.szre.hu

Felelős kiadó: Dr. Harmathy András lelkipásztor

Szerkesztő: Wieland Brigitta

Lektor: Sikolya Zsolt; Tördelő: Gyenes Norbert

Gyülekezeti használatra, ingyenes terjesztésben.

Megújulás Krisztusban

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2,10) – konfirmációmkor ezt az ígét kaptam áldásként, ami azóta is nagyon sok nehéz helyzetben segített át. Miután magamat keresztyénnek (Krisztus-követőnek) vallottam, fokozatosan számtalan dolog megváltozott az életemben. A kulcs számomra ugyanis ettől kezdve az Úrnak való engedelmesség volt, még akkor is, ha ez rengeteg alkalommal szinte kivitelezhetetlennek tűnt számomra, és sokszor el is buktam volna, ha nem a Megváltóm keze tart meg engem.

Így került sor arra is, hogy negyvenes éveim közepén teljesen más irányba indultam el, korábbi közgazdasági pályámat otthagya számomra is felfoghatatlan módon hittanoktató lettem. Ez az egy mondat azonban semmit nem ad vissza mindabból a küzdelemből, amit az egyetem három éve alatt éltem át, amikor minden egyes félév végén feladtam volna a küzdelmet, de mégis mindig kaptam erőt és segítséget a folytatáshoz. Minden félév végén,

amikor visszatekintettem, megdöbbenem és értetlenül tapasztaltam, hogy ez is sikerült, és azt is tudtam, ez nem az én érdemem, hanem Azé, aki elhívott, megtart és vezet azon az úton, amelyen elindított. Ez a biztos tapasztalat segít a mindennapokban is, amikor én csak elkeseredetten lefeküdnék, és soha többé nem kelnék fel. Tanulás, tanítás, mozaik családi lét, szolgálat: nincs megállás, nincs pihenés, mégis, olyan csodákat éltem át az elmúlt években, amelyekről napokig tudnék folyamatosan beszélni. De a beszéd helyett inkább élem az újjászületett, hullámvölgyektől sem mentes életem, mert már van célja az életemnek, és igyekszem Isten megélt szeretetét közel hozni mindenkihez, akivel kapcsolatba kerülök.

A hűség ugyanis nem rólam szól, hanem Róla, és én biztos vagyok benne, hogy bármit gondolok, teszek vagy mondok, az Ő hűsége töretlen, és ez az, ami az én reménységem.

Turáni Laura

Sokan szeretnének receptet kapni arra, hogy milyen az, amikor valaki átadja az életét Krisztusnak. Mi változik meg a Jézus követésével bennünk?

Egy aktuális élményemet osztanám meg. Mégpedig pont ennek a cikknek az írása kapcsán. A felkérést megkapva, arra gondoltam, hogy írok egy általános, tanítói cikket bibliai igék mentén a Krisztus követéséről, így abban mindenki a neki szóló üzenetet megtalálhatja. Ebből kettőt is sikerült megírnom. Ugyan rám is igazak, de mégsem rólam szólnak. A szerkesztőkkel való közös együtt gondolkodás során elengedtük őket. Most nincs itt az ideje a cikkírásnak. Most nem szeretnék magamról beszélni.

Előfordul, hogy szeretnék láthatatlan lenni. Néha kicsit, néha nagyon. Néha fáradtságból, néha lustaságból. Néha pedig ijedségből, mert úgy érzem, túlságosan kinyíltam előtte. Azon-

ban Jézus figyelmeztet „Aki megvall engem az emberek előtt, azt az Emberfia is megvallja majd Isten angyalai előtt.” Lk 12,8. Ez a konfirmációi ígém. Aki pedig nem, azt Ő sem. Uram, Te is pihentél. Nem lehetne egy kis szünet?

Ma hétfő van, egy továbbképzésen ülök, ahol arról beszélnek, hogy vajon úgy élek-e, hogy az követendő példa másoknak. Miről prédikálnak a cselekedeteim? Miközben arra szeretném elvezetni a testvéreket, éljenek úgy, hogy azt mások is kövessék, én magam nem teszem.

Ez gyors visszacsatolás az Úrtól. Mindig meglep a leleményessége. Hálát adok Neki, hogy szeretettel tükröt tartott elém. Régen ezt egy vállrándítással elintéztam volna. Ma igyekszem figyelni rá, s követni az útmutatásait. Fejlődik a párbeszédünk, s általa az engedelmisségem.

**Oszlács Endre
beosztott lekipásztor**

Nekem úgy jöttél, mint a hosszú jeges tél után a tavasz. Eszembe jutnak azok az idők, amikor még nem ismertelek. Egyre hangosabban kaptam a jeleket Tőled, amikre fel is figyeltem, és amitől egyre nőtt bennem a bizonyosság, hogy a hangos anyagi világ felett áll egy csendes, de hatalmas isteni, mely mindent irányít. Mindig is a jó vonzott. De mintha a szabályok ismerete nélkül próbálnék sakkozni, nem léptem mindig törvényeid szerint. A világ szerinti visszaigazolások, az ego szerinti jó irány vitt rossz felé, de Te fáradhatatlanul, újra és újra a helyes irányba állítottál. Negyvenhat tél telt el, de csak a negyvenhetedik fordult át végre tavaszba. Egy egész más nézőpontból látom most az Általad teremtett világot, és minél messzebbre tudok nézni, annál jobban rácsodálkozom munkád tökéletességére. Ráérezem, hogy a körülöttünk lévő felgyorsult „valóság” mennyire nem igaz, és milyen értékrend irányítja. Fájdalmas visszagondolnom, hogy miként éltem abban a világban, és zavarba ejtő, hogy Jézus Krisztus áldozata révén megkaptam a bocsánatot. Még

csak el sem kell gondolkodnom lépéseimen, csak figyelnem kell Rád, és Te mutatod, mit kell tennem. Az ösvényeden járok, és figyelem szavadat. A Te világodban élek, és nem is tehetnék másként, mint hogy tetteimet szolgálatodba állítom. Öröm ez, és nem fáradság. Tetézi mindezt az érzés, hogy mindennap tanítasz, amit megélhetek és továbbadhatok. Végre vége a télnek!

Bakos Krisztián

„Az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozá, aki a fej, a Krisztus, akiből az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik a különféle ízületek segítségével úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben.” Ef 4,15-16

Imaközösségünk egybeilleszkedik a „testtel”, és a „test tagjai” szorosan összekapcsolódnak az imakérések és imádságok által, így épül fel az az őszinte szeretetkapcsolat, melyben Jézus Krisztus nemcsak az Atyával, hanem egymással is összeköt bennünket. Ez a szeretet mindig más és más formában nyilvánul meg: figyelemben, meghallgatásban, konkrét segítségben stb.

Az imádság ereje által az Úr kegyelmének megtapasztalása ahogy a testvérekben, úgy bennem is változást, hitbéli megújulást eredményez, és a „tagok” növekedése folyamatosan építi gyülekezetünket és a heti rendszeresség-

gel imádkozó testvérek és imakörök számát is. Ma már közel 100 testvérünkkel együtt fohászunk az e-mailben kiküldött és az imakörökben megosztott imakérésekért, és adunk hálát az imáinkra kapott válaszokért és áldásokért.

És hogy mit is jelent a meghallgatott imádság? Betegségéből meggyógyult testvérünk által megosztott gondolatoknál jobban nem tudnám összefoglalni:

„Isten drága kegyelmi ajándéka a közösség és a közösség hordozó imádsága. Nagy erősség az, hogy vannak mögöttem, akik hordoznak, akik tudják utamat és körülményeimet, s kezeiket felemelve tartják értem. Aki ezt megélte, annak a lelkéből felfakad a bizonyosság: »most tudom igazán, hogy az Úr elküldte az ő angyalát«. Közösségben élve nyilvánvaló lesz Isten szabadsága.” (Szikszai Béni)

Somogyi Melinda

Sokan kísértük végig gyülekezeti tagunk, Gyöngyi küzdelmét súlyos betegségével. Mellettünk ült a padban, aztán bár egyre ritkábban láthattuk, bátorító üzeneteivel közöttünk volt, de ma már Józsi, a férje egyedül jár közénk.

- *A szeretteink elvesztése az egyik, ha nem a legrettenetesebb fájdalom. Neked mi segít elviselni az elviselhetetlent?*

- Az a tudat, érzés, hogy bár Gyöngyi testileg nincs itt, de lelkileg nagyon közel van. Olyan, mintha itt lenne, csak elment vásárolni, vagy valahová, de újra találkozunk, újra együtt leszünk, hiszen ez a Megváltó Krisztus ígérete.

Erőt ad az is, hogy ez a fájdalmas időszak még szorosabbá tette a gyermekeimmel való kapcsolatot, amely megtelt minden eddigieknél erősebb szeretettel. Öröm látni azt is, hogy az édesanyjuk kitartó hite miként vitte őket is közelebb Istenhez. Gyöngyi szavaiból, az együtt elmondott imádságokból mindig kitűnt, hogy tudta, őt a Jóisten várja, és kérte az Ő semmivel sem pótolható békességét. Úgy gondolom, ebből jut most nekem is.

- *A te Istenhez fűződő kapcsolatod változott-e Gyöngyi betegségének négy éve alatt, illetve amióta nincs közöttünk?*

- Nagy mértékben erősödött. Hiszem és vallom, hogy a Jézus képére formálódás útján járok, egyre közelebb Krisztushoz. Nagyon sokat tanultam e téren Gyöngyitől magam is, mert ő nem kérdezte, hogy miért, hanem elfogadta, és így én is elfogadom Isten akaratát. A miertre sokszor utólag kapjuk meg a válaszokat.

- *Van-e olyan ige, amiből erőt merítesz?*

- Igen, van. Az Ef 2,13: Most pedig Krisztus Jézusban ti, akik egykor távol voltatok, közel kerültek Krisztus vére által.

És a másik, ami Gyöngyi sírkövére is fel van írva: Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3,16)

Majszinné Galambos Ildikó

Részlet, Gyöngyi 2020 augusztusában közösségünkhöz írt leveléből:

"Az Úr dolgozott bennem..., imádkozom, hogy... vezessen, mutasson utat, miért is kellek én még Neki, miben tudom szolgálni, és amit kér és teszek, mindenképpen az Ő dicsőségére tegyem! Amit igazán kérek alázattal az Úrtól, ajándékozson meg - bármi jön is - az Ő békességével, ami semmivel sem pótolható.

Isten öleljen át Mindnyájatokat Jézus Krisztus keresztje által, ahogy velem is teszi, hisz tudom, mindenkinek van nehézsége!"

Szikszai Béni - FÁRADT FEJEM

Fáradt fejem keresztfádroz hajtom,
sóvárgásom halkán elsőhajtom.
Bűneimre rácsordul a véred,
tikkadt lelkem új életre ébred.

Karjaimmal átfogom kereszted,
szívem a Te kebeleden reszket.
Fel-felröppen titkon tartott vágyam,
karjaiddal magadhoz vonsz lágyan.

Elfáradtam már a küzdelemben,
szívem kihűlt a nagy szerelemben,
mellyel vontam e világ magához,
odavágyik vérző Krisztusához.

Szeretnék szeretni egészen,
napsugárban, milliányi vészben,
elmerülni szerelmed árjában,
megpihenni irgalmad karjában.

Milyen zenét szeret Isten?

„ÉnekeljeteK új éneket az Úrnak...” (Zsolt 96,1)

Az elmúlt években orgonánk felújítása és kényszerű nélkülözése, valamint az új énekeskönyv bevezetése kapcsán lehetőség adódott az istentiszteleteink zenei gyakorlatának megújítására fiataljaink zenei szolgálatának bevonásával. Azóta időről időre ifjaink vezeték énekeinket istentiszteleteinken, és a régi énekek mellett gyakran elhozzák az általuk különösen kedvelt dicsőítéseket is. Szolgálatuktól azt is várjuk, hogy fiatalok és idősek jobban megismerjék egymás kedvelt zenei világát, és ezáltal gyülekezetünk különböző korú tagjai is közelebb kerüljenek egymáshoz és egyúttal a befogadó krisztusi szeretet révén magához Krisztushoz.

fotó: Tóth András

Mint ahogyan az újítások általában, ez a változás sem mentes a feszültségektől. A különböző szempontok megbeszélésére is szolgált március 3-án a fenti címmel szervezett alkalom, amelyre örvendetes módon nyolcvan egyháztagunk jött el. Nekem úgy tűnt – és ezt nagyon sajnáltam –, hogy éppen azok hiányoztak, akiknek problémát okoz a fiatalok zenei világának integrálása istentiszteleti liturgiánkba.

Az alkalmon a 96. zsoltár és egy előadás vezett minket. A zsoltár alapján elhangzott nyitó áhítatot követő előadást Bolyki László, ismert

zenész, igehirdető és lelkigondozó tartotta. Ezt a lebilincselő, jó értelemben szórakoztató, gondolatgazdag vallomást Istenről, hitről, zenéről, emberi kapcsolatokról még töredékesen sem lehet visszaadni egy rövid írás keretében, csak egy-két gondolatot, érdekességet villantok fel róla. Az egyik, hogy kétféleképpen lehet szétverni egy gyülekezetet: körömszakadtáig ragaszkodni a régi vagy az új énekekhez. A másik, hogy egyedül a Biblia üzenete örök, a zenei stílusok, hangszerek koronként változnak. Eleinte az orgonát pogány hangszernek tartották, a gregorián zenét pedig cicomásnak, zűrzavarosnak nevezték. A zenei ízlések különbözőségét aranyosan szemléltette az a példa, hogy a rigó éneke csodálatos számunkra, de egy kukac számára maga a rettenet. A harmadik gondolat, amit kiemelnék, a helyes egyensúly, a középút megtalálásának fontossága a hagyományaink megőrzése és az új befogadása között. Végül pedig, hogy nem az én „ízlésem” kielégítésért van az istentisztelet, hanem Isten közös dicsőítéséért.

Az elhangzottakat kis csoportokban, majd az összes résztvevő jelenlétében vitattuk meg, ahol lehetőség nyílt javaslatokkal is segíteni a közös dicsőítést.

Az együttlétet azzal a reménységgel zártuk, hogy a Mindenható megadja számunkra azt a bölcsességet, amely gyülekezetünk egységének megtartásához szükséges az éneken mondott közös imáinkban is.

Sikolya Zsolt

Csendes hétvége

Gyülekezeti csendes hétvégénkre március 10. és 12. között került sor Leányfalun. Huszonhárman jöttünk össze azzal a reménységgel, hogy megéljük együtt Isten szeretetét és békességét. Előadásokat hallgatva, közös dicsőítésekkel, egyéni elcsendesedéssel, közös játékkal jó hangulatban, sok nevetéssel telt az együtt töltött idő.

A hétvége témája Péter első levele volt, amit azért írt Rómában, hogy készüljenek fel a keresztények, üldözéssel, szenvedéssel kell szembenézniük. Péter apostol célja, hogy Istentől kapott küldetését teljesítve áldássá váljon azzal, hogy megvallja – és erre hívjon minket is –, a Krisztustól kapott Örömhír a mi reménységünk. Péter továbbá szólít: engedelmessédjünk jót cselekedve, példamutatóan a házasságban, az életben, vezetőként, szolgálóként, presbiterként, a gyülekezetben. *„Mindenekelőtt legyenek kitaratók az egymás iránti szeretetben...”* (1Pt 4,8)

Én azért imádkoztam az Úrhoz, hogy legyen fülem a hallásra, hogy Péter levelén és vezetőinken keresztül meghalljam az Ő hangját és üzenetét. Szerettem volna, ha eléri idejövetelem a célját, amiért jöttem, hogy ne a saját elvárásaimnak feleljek meg, hanem az Úr akaratának.

Ottlétünkör megkaptuk gyülekezetünk küldetésnyilatkozatát, melyet jól összefoglal annak rövidítése: TÉT, azaz Tanulni, Élni, Továbbadni.

Hallhattuk Margit és Endre bizonyágtételét, felemelő és nagyon meghatározó volt átélni történetüket, kitarukozásukat, mely által én is részese lehettem az egymást támogató, feltétel nélküli szeretetben lévő kapcsolatunknak Jézus Krisztusban.

Az imaesten megélhettük az Úr Jézus összekovácsoló munkáját, együtt épülhettünk „mint élő kövek” lelki házzá. Az Úr Szent Lel-

kével segített meg abban, hogy a gyülekezeti testvérek előtt is tudjak imádkozni.

Vasárnap sajnos haza kellett már jönnünk, de a délelőtti igehirdetés és kiscsoportos beszélgetések, áldásos együttlétek felemelő érzéssel engedtek utunkra. Megállnék egy pillanatra a kiscsoportos együttlétünknel. Itt az alkalom végén, egymás kezét fogva hangosan imádkoztunk az Úrhoz, hálát adva neki a hétvégéért és az együttlétért. Az Úr Szent Lelke jelen volt velünk.

A hétvégén olvasva és hallgatva az ígét, az fogalmazódott meg bennem, hogy tudok-e úgy élni, hogy amit Istentől kaptam, ami rám van bízva, továbbadom-e igazán? És életemmel vissza tudom-e tükrözni Jézus világosságát a világba?

Nagyon jó volt szeretetben lenni a testvérekkel a hétvégén, és a nevek és arcok mögötti ember hitét Jézus Krisztusban meglátni. A jövőben is jelen szeretnék lenni a gyülekezet életében mások iránt alázatban, a hitben megállva. Áldott alkalom volt, ahol megélhettem, hogy Jézus Krisztus szeretete hogyan munkálkodik bennünk és Általa. Remélem, lesz még sok ilyen hétvége, ahol összejöhetünk az Ő nevében és megtartó szeretetében, és tanulhatok tovább ...

Sulyok Andrea

Könyvajánló

Francis A. Schaeffer: Ismertetőjelük a szeretet

Miről ismersz meg a keresztyén ember? Az egymás iránti szeretetről szóló második nagy parancsolat mellett – „szerezd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22,39) – Jézustól egy másik parancsolatot is kapunk: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy

az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34-35) Pál a Galatákhöz írt levelében így fogalmaz: „Ezért tehát, amíg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben.” (Gal 6,10)

Francis A. Schaeffer könyve arról szól, amikor nehézségek támadnak a keresztyén testvérek közötti kapcsolatban, és ez a szeretetkapcsolat nem látható. Ha a keresztyének egymás iránti szeretete nem látható, akkor nem várhatjuk a világtól, hogy odafigyeljen válaszainkra.

Bemutatja, melyek azok a lépések, amelyek keresztyén testvérek közötti konfliktushelyzetben a szeretetkapcsolat megújulásához vezetnek. Tudjunk bocsánatot kérni és tudjunk megbocsátani! De hogyan? Milyen legyen érzelmi alapállásunk, amikor nézeteltérés van keresztyén testvérem és én közöttem? Fontos tudnunk, hogy a szeretetnek ára van. Megoldásra törekedjünk, ne győzelemre. De vigyázzunk: a megoldás keresésekor maradjunk hűek a Bibliához, ne elégedjünk meg könnyű kompromisszumok elérésével. Számomra a könyvnek ez része volt különösen érdekes, mert meglepő módon és konkrét esetekkel mutatja be a szerző, hogy ez lehetséges!

Véber Zita

Ünnepi alkalmaink

Április 3-6., hétfő-csütörtök	19 óra	Úrvacsorai előkészítő esték
Nagypéntek, április 7.	10 óra	Úrvacsorás istentisztelet
	18 óra	Passió
Húsvét vasárnap, április 9.	7 óra	Feltámadást köszöntő istentisztelet a régi református temetőben
	8 óra	Úrvacsorás istentisztelet
	10 óra	Úrvacsorás istentisztelet
Húsvét hétfő, április 10.	8 óra	Úrvacsorás istentisztelet
	10 óra	Úrvacsorás istentisztelet
	13 óra	Úrvacsorás istentisztelet a Szentendrei Skanzen Mándi református templomában